

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 76 P-2967/19-48

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ani Ćurković Dražić u pravnoj stvari tužitelja Ante Tomić OIB: 48216176936 iz Zagreba Ulica Alberta Ognjana Štrige 21, zastupan po punomoćnici Tina Čemerika, odvjetnica iz Zagreba, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732 Zagreb, Radnička cesta 50, zastupan po punomoćnici Maji Čuljak, odvjetnici iz Zagreba radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika stranka dana 16. ožujka, 2026, dana 27. svibnja, 2026.

p r e s u d i o j e :

I Utvrđuju se ništetnima odredbe Ugovora o kreditu broj 9012348703 od 19.03.2007.g. sklopljenog između tužitelja ANTE TOMIĆA iz Zagreba OIB: 48216176936 i tuženika PRIVREDNE BANKE ZAGREB d.d. Zagreb (OIB:02535697732), solemniziranog dana 26.03.2007.g. po javnom bilježniku Vesni Pučar iz Zagreba, Maksimirska 48 pod poslovnim brojem Ov-7538/07, u dijelu u kojem je tužitelj obavezan platiti kamatu koja je promjenjiva sukladno Odluci Banke o kreditiranju građana a preko prvotno ugovorene kamatne stope od 4,20% godišnje.

II Nalaže se tuženiku PRIVREDNOJ BANCI ZAGREB d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, OIB:02535697732 da tužitelju ANTI TOMIĆU iz Zagreba, OIB: 48216176936 plati iznos od 1.887,18 EUR sa zateznom kamatom tekućom na iznose kako slijedi:

Iznos od 17,63 € od 11.08.2007. godine do isplate,
Iznos od 17,68 € od 11.09.2007. godine do isplate,
Iznos od 17,46 € od 12.10.2007. godine do isplate,
Iznos od 17,56 € od 11.11.2007. godine do isplate,
Iznos od 17,66 € od 11.12.2007. godine do isplate,
Iznos od 17,81 € od 11.01.2008. godine do isplate,
Iznos od 31,07 € od 11.02.2008. godine do isplate,
Iznos od 31,62 € od 11.03.2008. godine do isplate,
Iznos od 31,25 € od 11.04.2008. godine do isplate,
Iznos od 30,47 € od 11.05.2008. godine do isplate,
Iznos od 30,56 € od 11.06.2008. godine do isplate,
Iznos od 30,71 € od 11.07.2008. godine do isplate,
Iznos od 30,19 € od 11.08.2008. godine do isplate,
Iznos od 30,34 € od 11.09.2008. godine do isplate,
Iznos od 31,34 € od 11.10.2008. godine do isplate,
Iznos od 32,51 € od 11.11.2008. godine do isplate,
Iznos od 31,44 € od 11.12.2008. godine do isplate,
Iznos od 33,84 € od 11.01.2009. godine do isplate,

Iznos od 34,34 € od 11.02.2009. godine do isplate,
Iznos od 35,41 € od 11.03.2009. godine do isplate,
Iznos od 34,17 € od 11.04.2009. godine do isplate,
Iznos od 34,28 € od 11.05.2009. godine do isplate,
Iznos od 33,66 € od 11.06.2009. godine do isplate,
Iznos do 33,77 € od 11.07.2009. godine do isplate,
Iznos od 33,61 € od 11.08.2009. godine do isplate,
Iznos od 33,76 € od 11.09.2009. godine do isplate,
Iznos od 33,36 € od 11.10.2009. godine do isplate,
Iznos od 33,61 € od 11.11.2009. godine do isplate,
Iznos od 33,58 € od 11.12.2009. godine do isplate,
Iznos od 33,58 € od 11.01.2010. godine do isplate,
Iznos od 34,33 € od 11.02.2010. godine do isplate,
Iznos od 34,67 € od 11.03.2010. godine do isplate,
Iznos od 34,65 € od 11.04.2010. godine do isplate,
Iznos od 35,44 € od 11.05.2010. godine do isplate,
Iznos od 35,56 € od 11.06.2010. godine do isplate,
Iznos od 36,48 € od 11.07.2010. godine do isplate,
Iznos od 37,69 € od 11.08.2010. godine do isplate,
Iznos od 39,53 € od 11.09.2010. godine do isplate,
Iznos od 38,24 € od 11.10.2010. godine do isplate,
Iznos od 38,17 € od 11.11.2010. godine do isplate,
Iznos od 36,74 € od 11.12.2010. godine do isplate,
Iznos od 38,63 € od 11.01.2011. godine do isplate,
Iznos od 37,10 € od 11.02.2011. godine do isplate,
Iznos od 37,10 € od 11.03.2011. godine do isplate,
Iznos od 36,60 € od 11.04.2011. godine do isplate,
Iznos od 37,69 € od 11.05.2011. godine do isplate,
Iznos od 38,02 € od 11.06.2011. godine do isplate,
Iznos od 38,41 € od 11.07.2011. godine do isplate,
Iznos od 42,94 € od 11.08.2011. godine do isplate,
Iznos od 37,91 € od 11.09.2011. godine do isplate,
Iznos od 36,95 € od 11.10.2011. godine do isplate,
Iznos od 37,07 € od 11.11.2011. godine do isplate,
Iznos od 37,03 € od 11.12.2011. godine do isplate,
Iznos do 141,97 € od 20.12.2011. godine do isplate, po stopi koja se do 31.12.2007.g. određuje po čl.1.Uredbe o visini stope zakonske zatezne kamate, a za razdoblje od 01.01.2008.g. do 31. srpnja 2015.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.g. pa do 31. prosinca 2022.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 01. siječnja 2023.g. pa do 29. prosinca 2023.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, te od 30. prosinca 2023.g. pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje

glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III Utvrđuju se ništetnima odredbe Ugovora o kreditu broj 9012348703 od 19.03.2007.g. sklopljenog između tužitelja ANTE TOMIĆA iz Zagreba, OIB: 48216176936 i tuženika PRIVREDNE BANKE ZAGREB d.d. Zagreb (OIB:02535697732), solemniziranog dana 26.03.2007.g. po javnom bilježniku Vesni Pučar iz Zagreba, Maksimirska 48, pod poslovnim brojem Ov-7538/07, u dijelu u kojem je ugovorena otplata kredita uz korištenje valutne klauzule vezane za CHF.

IV Nalaže se tuženiku PRIVREDNOJ BANCI ZAGREB d.d. (OIB: 02535697732) da tužitelju ANTI TOMIĆU iz Zagreba, OIB: 48216176936 plati iznos od 6.327,29 EUR sa zateznom kamatom tekućom na iznose kako slijedi:

iznos od 11,26 € od 11.03.2008. godine do isplate,
iznos od 1,43 € od 11.04.2008. godine do isplate,
iznos od 3,84 € od 11.10.2008. godine do isplate,
iznos od 34,57 € od 11.11.2008. godine do isplate,
iznos od 6,61 € od 11.12.2008. godine do isplate,
iznos od 49,94 € od 11.01.2009. godine do isplate,
iznos od 62,71 € od 11.02.2009. godine do isplate,
iznos od 90,12 € od 11.03.2009. godine do isplate,
iznos od 58,48 € od 11.04.2009. godine do isplate,
iznos od 61,34 € od 11.05.2009. godine do isplate,
iznos od 45,44 € od 11.06.2009.godine do isplate,
iznos od 48,16 € od 11.07.2009.godine do isplate,
iznos od 44,08 € od 11.08.2009.godine do isplate,
iznos od 48,08 € od 11.09.2009.godine do isplate,
iznos od 37,76 € od 11.10.2009.godine do isplate,
iznos od 44,16 € od 11.11.2009.godine do isplate,
iznos od 43,29 € od 11.12.2009.godine do isplate,
iznos od 43,30 € od 11.01.2010.godine do isplate,
iznos od 62,46 € od 11.02.2010.godine do isplate,
iznos od 71,14 € od 11.03.2010.godine do isplate,
iznos od 70,71 € od 11.04.2010.godine do isplate,
iznos od 90,86 € od 11.05.2010.godine do isplate,
iznos od 93,93 € od 11.06.2010.godine do isplate,
iznos od 117,50 € od 11.07.2010.godine do isplate,
iznos od 148,32 € od 11.08.2010.godine do isplate,
iznos od 195,30 € od 11.09.2010.godine do isplate,
iznos od 162,55 € od 11.10.2010.godine do isplate,
iznos od 160,70 € od 11.11.2010.godine do isplate,
iznos od 192,82 € od 11.12.2010.godine do isplate,
iznos od 244,83 € od 11.01.2011.godine do isplate,
iznos od 202,67 € od 11.02.2011.godine do isplate,
iznos od 202,65 € od 11.03.2011.godine do isplate,
iznos od 189,11 € od 11.04.2011.godine do isplate,
iznos od 218,89 € od 11.05.2011.godine do isplate,
iznos od 265,90 € od 11.06.2011.godine do isplate,
iznos od 277,03 € od 11.07.2011.godine do isplate,
iznos od 405,71 € od 11.08.2011.godine do isplate,

iznos od 293,08 € od 11.09.2011.godine do isplate,
iznos od 264,92 € od 11.10.2011.godine do isplate,
iznos od 268,27 € od 11.11.2011.godine do isplate,
iznos od 267,33 € od 11.12.2011.godine do isplate,
iznos od 1.126,04 € od 20.12.2011. godine do isplate, sa zateznim kamata
od 01.01.2008.g. do 31. srpnja 2015.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.g. pa do 31. prosinca 2022.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, od 01. siječnja 2023.g. pa do 29. prosinca 2023.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, te od 30. prosinca 2023.g. pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

V Utvrđuje se da NE postoji tuženikova tražbina prema tužitelju u visini od: 299,24 Eur preplata za isplate kada je tečaj bio niži sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata na iznose i to:

- 19,21 € od 31.12.2006 do namirenja
- 19,64 € od 31.1.2007 do namirenja
- 27,28 € od 28.2.2007 do namirenja
- 22,44 € od 31.3.2007 do namirenja
- 20,20 € od 30.4.2007 do namirenja
- 30,03 € od 31.05.2007 do namirenja
- 25,61 € od 30.06.2007 do namirenja
- 21,14 € od 31.07.2007 do namirenja
- 14,32 € od 31.08.2007 do namirenja
- 03,27 € od 30.09.2007 do namirenja
- 18,73 € od 31.10.2007 do namirenja
- 16,44 € od 30.11.2007 do namirenja
- 12,58 € od 31.12.2007 do namirenja
- 26,20 € od 31.1.2008 do namirenja
- 22,15 € od 29.02.2008 do namirenja sve sa zateznim kamata po stopi zakonske zatezne kamate koja je do 31.12.2007 godine bila uređena čl.1 Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1.1.2008 godine do 31.7.2015 godine u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, a od 1.8.2015 do 31.12.2022 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, a od 1.1.2023 do namirenja po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na

svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena (u ostalim odnosima) tekućom od dospijeća svakog pojedinačnog iznosa do isplate odnosno namirenja, a koja tražbina se stavlja u procesno pravnu kompenzaciju s tražbinom tužitelja prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu.

VI Nalaže se tuženiku PRIVREDNOJ BANCI ZAGREB d.d. (OIB: 02535697732) da tužitelju ANTI TOMIĆU iz Zagreba, OIB: 48216176936 naknadi parnični trošak u iznosu od 2.044,05 € sa zateznom kamatom od donošenja prvostupanjske presude do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Među strankama nije sporno da su tužitelj i tuženik 19.03.2007.g sklopili Ugovor o kreditu broj broj 9012348703 solemniziranog dana 26.03.2007.g. po javnom bilježniku Vesni Pučar iz Zagreba, Maksimirska 48 pod poslovnim brojem Ov-7538/07, kojim je banka stavila na raspolaganje tužitelju protuvrijednosti od 72.627,76 CHF po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita, na rok otplate od 60 mjeseci, a tužitelj je 19.12.2011. kredit podmirio.

2. Tužitelj navodi da je tuženik temeljem čl. 4. Ugovora i svoje Odluke o kamatama u nekoliko navrata tijekom otplatnog razdoblja povisivao kamatnu stopu koja je na dan sklapanja ugovora iznosila 4,20%. Člankom 7. Ugovora otplata kredita ugovoreno je da u slučaju promjene kamatne stope korisnik kredita pristaje da banka povisi ili snizi iznos anuiteta o čemu banka pisano obavještava klijenta. Iz ovih odredbi ugovora razvidno je da je način promjene kamatne stope ostavljen na volju tuženika, bez da su određeni parametri po kojima bi se određivao način promjene kamatne stope.

3. Ugovaranje promjene kamatne stope dopušteno pozitivnim zakonskim propisima, ali je sporan način na koji tuženik ugovorio promjenjivost kamatne stope, te s tim u vezi činjenica da li su ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi tužitelju mogle biti razumljive u trenutku sklapanja ugovora. Posve je izvjesno da se radi o nerazumljivim odredbama, jer je tužitelj temeljem iste jedino znao kolika je visina kamatne stope na dan sklapanja ugovora o kreditu, dok niti približno nije mogao ocijeniti kako će se kreditna stopa kretati u budućnosti odnosno koji bi bili parametri o kojima ovisi kretanje kamatne stope u budućnosti.

4. Posebice se naglašava kako je tužena, kao uostalom i bilo koja druga bankarska institucija u Republici Hrvatskoj na raspolaganju imala i još uvijek ima cijeli niz instrumenata koji joj omogućuju zaštitu od kamatnog rizika (kamatni swap) ili promjenu kreditnog rizika zemlje, čime je ona zapravo uz plaćanje odgovarajuće „premije“ u mogućnosti značajno umanjiti ili čak u potpunosti anulirati izloženost nekom od navedenih rizika.

5. Nadalje navodi tužitelj da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. godine te presudom istog suda posl.br. PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. pravomoćno utvrđeno nepoštenje i ništetnost odredbe o redovnoj kamati u dijelu u kojem je tijekom postojanja obveze promjenjiva u skladu s jednostranim odlukama tuženika te nepoštenje i ništetnost valutne klauzule u CHF. Temeljem presude VTS PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. godine te presude istog suda posl.br. PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018. godine tužitelj ima pravo postaviti restitucijski zahtjev. Dakle, pravomoćno je utvrđeno da su ništetne odredbe ugovora o kreditu sklopljenih u razdoblju između 2004. godine i 2008. godine kojima se iznos duga veže uz valutnu klauzulu u CHF te ugovora promjenjiva kamatna stopa ovisna o odluci tuženika.

6. Temeljem članka 138.a Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/97, 125/09, 79/09) te članka 502.c Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14), citirane presude obavezuju ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana opisanim postupanjem tuženika.

7. Napominje da je na adresi stana koji je kupljen kreditom tužitelj imao registriranu sportsku djelatnost, ali se radilo samo o adresi. Praksa suda Europske unije da se svojstvo potrošačkog ugovora cijeni u odnosu na pretežiti interes temeljem kojeg se koristio stan. Budući da je tužitelj na predmetnoj adresi stana živio sa svojom obitelji a da je adresu stana koristio za samostalnu djelatnost samo formalno zbog potrebe adrese to je izvjesno da ovaj ugovor ima svojstvo potrošačkog ugovora.

8. Sudovi su vezani pravomoćnom odlukom donesenom u postupku radi zaštite kolektivnih interesa u svim postupcima koje pokrene potrošač, a ne isključivo u postupcima radi naknade štete, jer se odredbe čl.138 a ZZP-a i čl.502. c ZZP-a ne smiju tumačiti gramatički nego teleološki, vodeći računa o svrsi koju je zakonodavac imao na umu pri donošenju tih odredbi.

9. Vrhovni sud RH u presudi Rev-18/18 osim što je izričito istaknuo izravnu vezanost sudova u pojedinačnim postupcima na utvrđenja u kolektivnom sporu te da je stoga suvišno izvoditi dokaze na okolnost ništetenosti ugovornih odredbi o valuti i kamatnoj stopi, ujedno ističe kako je na tuženiku teret dokaza ukoliko isti osporava tužitelju status potrošača.

10.Posljedice ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi su takve da je svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvih odredbi i drugu ugovornu stranu u pravnom i činjeničnom smislu vratiti u poziciju kao da ništetnih ugovornih odredbi nije bilo, kao da nisu ni bile ugovorene (članak 323., u vezi članka 324. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje ZOO/05). Poziva se na čl 1111 i 1115 ZOO.

11.Nakon nalaza vještaka financijske struke, tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi ništetnima odredbe Ugovora o kreditu broj 9012348703 koje se odnose na promjenjivu kamatnu stopu i ugovaranje CHF kao valute, te naložiti tuženiku isplatu 1.887,18 EUR po osnovi preplate zbog promjenjive kamatne stope, te isplatu 6.327,29 EUR po osnovi preplate zbog ugovaranja CHF, sve sa zateznim kamatama i troškom postupka.

12. Tuženi u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnovanost zahtjeva, u bitnom navodi da tužitelju nisu predmetnim Ugovorom povrijeđena prava kao potrošača, jer tuženi nije koristio nedopuštene i nepoštene ugovorne odredbe koje se odnose na valutu uz koju je vezana glavnica - švicarski franak CHF, te na navodno jednostrano mijenjanje kamatne stope. Tužitelj pogrešno navodi da bi u presudi Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 04.07.2013. godine bile utvrđene naprijed navedene povrede iz Ugovora o broj 9012348703 koji je zaključen 19.03.2007 .g. Ugovorne odredbe u konkretnom slučaju nisu istovjetne sa sadržajem onih o kojima se sudilo u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača. Budući da nema objektivnog identiteta ugovorne odredbe o kojoj je suđeno u postupku zaštite kolektivnog interesa potrošača i ugovorne odredbe u Ugovoru sklopljenog među strankama, tužitelj se ne može na tu presudu pozivati.

13. Iz odredbe članka 502.c. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14) (dalje ZPP) jasno proizlazi da "...fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete pozivati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ovog Zakona, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štitiiti..."

14. Tako i iz odredbe članka 138.a Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12, 56/13) (dalje u tekstu ZPP) proizlazi da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavka 1. ovog Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 131. stavak 1. ovog Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika."

15. Obzirom da se u konkretnom slučaju tužitelj poziva na utvrđenja iz tužbe za zaštitu kolektivnih interesa, a podnosi tužbu radi ISPLATE, to ne postoji pravni osnov za povezivanje utvrđenja iz navedenih odluka po kolektivnoj tužbi u predmetu P-1401/2012 Trgovačkog suda u Zagrebu i ove tužbe, jer je kogentnom zakonskom odredbom to pozivanje striktno određeno za slučajeve posebnih parnica za naknade štete. Isplata temeljem stjecanja bez osnove isključuje mogućnost traženja naknade štete, obzirom se radi o dvije različite pravne osnove, odnosno o dva različita pravna instituta za koje postoje bitno različiti uvjeti i pretpostavke prilikom utvrđivanja koji se međusobno isključuju.

16. Konkretni Ugovor je u potpunosti konzumiran i isplaćen odnosno zatvoren čime je Ugovor o kreditu prestao otplatom kredita. Istodobno je bitno naglasiti da iz čl. 131. ZPP-a iz 2009. jasno proizlazi da se tužba za zaštitu kolektivnih interesa (što je u ovom slučaju tužba tužitelja Potrošač) podnosi samo ako i dok postoji postupanje koje je protivno točno specificiranim odredbama ZPP. U skladu s navedenim, odluke sudova donesene povodom kolektivne tužbe tužitelja Potrošač odnose se na ugovorne odnose koji su na snazi s obzirom da Trgovački sud u Zagrebu u toč. 9. izreke presude poslovni broj P-1401/2012 nalaže bankama "da prekinu s gore opisanim postupanjem...". Kako je ugovorni odnos utužen u ovom predmetu okončan ne postoji povreda koju je potrebno otkloniti.

17. Valutna klauzula je u bankarstvu na ovim prostorima prisutna radi očuvanja vrijednosti novca i dopuštena još od 80-tih godina prošlog stoljeća, jasno da su vjerovnici osiguravali svoje tražbine valutnom klauzulom, a sve kako zbog načela

monetarnog nominalizma ne bi trpili zbog pada vrijednosti novca, a osobito kada se radilo o dugoročnim kreditima. Zakonodavac je Zakonom o izmjenama i dopunama zakona o obveznim odnosima iz 1994. godine (NN 3/94) izrijekom propisao mogućnost ugovaranja valutne klauzule.

18. U konkretnom slučaju tužitelj je prilikom sklapanja spornog Ugovora o kreditu mogao birati u koji će ugovorni odnos ući, koji će kredit i koje vrste odabrati za financiranje svojih potreba sukladno vlastitim mogućnostima i potrebama, evidentno je tužitelju bilo u cijelosti jasno što znači ugovaranje valutne klauzule.

19. Odredbom članka 84. ZZP iz 2003 i člankom 99. ZZP iz 2007 određeno je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive. (tako i Presuda VSRH, Revt-89/09 od 10.10.2013, Presuda i rješenje VSRH, Rev-x 179/09 od 24.10.2012, Presuda VSRH, Rev-2695/11) Konkretno primjenom ove zakonske odredbe nedopušteno je ocjenjivati nepoštenost ugovornih odredbi konkretnog Ugovora o kreditu.

20. Stranke u Ugovoru o kreditu jasno i nesumnjivo izrazile svoju volju, te su to jasno i potvrdile u tekstu samog Ugovora o kreditu gdje je jasno navedeno da su ugovorne strane upoznate sa Općim uvjetima poslovanja tuženika i da pristaju na njihovu primjenu, te su suglasne da su na sve što nije regulirano Ugovorom o kreditu primjenjuju Opći uvjeti poslovanja tuženika, ostali akti Banke kojima je regulirano kreditiranje građana, te da prihvaćaju sve njihove izmjene i dopune.

21. Također stranke potpisom potvrđuju i izjavljuju da su upoznate sa mogućim promjenama iznosa anuiteta u kunama nastalog uslijed promjene tečaja CHF te potvrđuju da ih je Banka informirala o posljedicama i svim eventualnim rizicima promjene tečaja CHF (članak 11 Ugovora o kreditu). Korisnik kredita je također izjavio da je upoznat sukladno važećim propisima sa uvjetima kredita i kamatnom stopom te da mu je Banka uručila otplatnu tablicu.

22. Ugovor o kreditu je solemniziran odnosno sklopljen u obliku javnobilježničkog akta kojom prilikom je dodatno i javni bilježnik objasnio sudionicima u kreditu smisao navedenog ugovora i tog pravnog posla, zatim sadržaj ugovora i posljedice istog, te je takva isprava istinita i sadrži presumciju istinitosti.

23. Banka ne može preuzeti odgovornost za potrošača, već mu može ponuditi onu uslugu za koju će on sam procijeniti odgovara li njegovim potrebama i mogućnostima, a što je tužitelj u konkretnom slučaju nesporno i učinio. Kao sudionik obveznog odnosa tužitelj je trebao uložiti dužnu pažnju za donošenje svoje odluke. Tužitelj je sam ocijenio da bi to u trenutku sklapanja ugovora to bio za njega povoljniji proizvod te ga je stoga i zatražio i sklopio ovdje predmetni Ugovor o kreditu.

24. Prilikom sklapanja ugovora pred javnim bilježnikom koji kao ovlaštena osoba razjašnjava ugovorne odredbe kako bi ih strane razumjele, a koji akt ima snagu javne isprave (kao i presuda među strankama). Solemnizacijom Ugovora o kreditu stvorena neoboriva pretpostavka da je tužitelj kao korisnik kredita upoznat sa svim ugovornim klauzulama. Solemnizirana privatna isprava, jednako kao i javnobilježnički akt, izjednačena je s presudama i drugim odlukama sudova i drugih tijela u Republici Hrvatskoj. Nadalje tuženik navodi da iznosi koji su navedeni u petitu tužbenog zahtjeva, a koji su izraženi u kunama, ne proizlaze iz Ugovora o kreditu niti iz konkretnog ugovornog odnosa.

25. U trenutku sklapanja samog Ugovora na snazi je bio zakon koji je dopuštao, a kao što i sada dopušta, ugovaranje promjenjive kamatne stope. Tužitelj je svjesno i svojevoljno je ušao u rizik promjene kamatne stope. U konkretnom slučaju volja ugovornih strana bila je ugovoriti promjenjivu kamatnu stopu i nije ostavljen prostor za primjenu drugačije-fiksne kamatne stope. Odredbom članka 26.st.3 ZOO-a predviđena je mogućnost da stopa ugovorene kamate ne bude određena u kojem se slučaju primjenjuje zakonsko, a ne ugovorno rješenje, a prema kojoj odredbi za valjanost ugovora stopa kamate uopće ne mora biti ugovorena, jer sam zakon sadrži rješenje za takav slučaj.

26. Opreza radi prigovara se da bi tužitelj bio potrošač sukladno odredbama Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12, 56/13), sukladno Uredbi br.1215/2012 i preostaloj pravnoj stečevini Europske unije, jer se u svakom konkretnom slučaju treba uzeti u obzir ne samo sadržaj ugovora, već i prirodu i svrhu istog, ali i objektivne okolnosti koje su pratile njegovo sklapanje (presuda od 20.1.2005., Gruber, C-464/01, EU:C:2005:32, t.47).

27. Podneskom od 20.05.2024. tuženik stavlja prigovor prijeboja i predlaže da sud utvrdi se da postoji tuženikova tražbina prema tužitelju u visini od 299,24 Eur preplata za isplate kada je tečaj bio niži) sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na iznose i to:

- 19,21 € od 31.12.2006 do namirenja
- 19,64 € od 31.1.2007 do namirenja
- 27,28 € od 28.2.2007 do namirenja
- 22,44 € od 31.3.2007 do namirenja
- 20,20 € od 30.4.2007 do namirenja
- 30,03 € od 31.05.2007 do namirenja
- 25,61 € od 30.06.2007 do namirenja
- 21,14 € od 31.07.2007 do namirenja
- 14,32 € od 31.08.2007 do namirenja
- 03,27 € od 30.09.2007 do namirenja
- 18,73 € od 31.10.2007 do namirenja
- 16,44 € od 30.11.2007 do namirenja
- 12,58 € od 31.12.2007 do namirenja
- 26,20 € od 31.1.2008 do namirenja
- 22,15 € od 29.02.2008 do namirenja, sve sa zateznim kamatama.

28. Tuženik također uz sve gore navedene prigovore ističe i prigovor zastare u cijelosti u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev, posebno se ističe da je u konkretnom slučaju došlo do zatvaranja obveze odnosno ispunjenja ugovora u cijelosti te je u primjeni članak 326 st.2 Zakona o obveznim odnosima i ništetnost se više ne može isticati. Predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja uz naknadu troška postupka.

29. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu (list 8-13), plan otplate (list 14-16, 25-26), pregled uplata po kreditu (list 23-24), potvrdu o plaćenim kamatama po kreditu (list 27-28), izvadak računa po kreditu za 2007-09 (list 29-34), prijavu zdravstvenog osiguranja kod HZZO (list 422) proveo financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Petra Blašković (list 181-190), koja se i pisano očitovala na sve prigovore tuženika (list 423- 429), te je saslušana na ročištu (list 464), saslušao svjedoka Milva Majstorović (list 407) tužitelja (list 408), te temeljem čl. 8 i 219 zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan .

30. Sporno je da li je nastupila zastara potraživanja, ima li tužitelj u konkretnom pravnom poslu svojstvo potrošača, mogu li se na konkretan predmet primijeniti utvrđenja iz presude Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-6632/17 i PŽ-7129/13, je li nastupila zastara tužiteljevog potraživanja te je li tuženik primjenom ugovorne odredbe kojom je ugovorena redovna kamatna stopa godišnje, promjenjiva u skladu s Odlukom banke o kreditiranju građana, kao i ugovorne odredbe koja se odnosi na valutnu klauzulu uz koju je vezana glavnica švicarski franak neosnovano ostvario korist u visini razlike iznosa koji je tužitelj uplaćivao, a koji su veći od iznosa prema anuitetu definiranom s obzirom na početnu kamatnu stopu i početnu vrijednost CHF.

31. U odnosu na prigovor zastare treba primijeniti objedinjeno pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-IV-33/2022-2 od 31. siječnja 2022. prema kojem zastarni rok počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke Poslovni broj: 82 P-5519/20-39 9 kojom je utvrđena ništetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača odnosno od 13. lipnja 2014. za promjenjivu kamatnu stopu te od 14. lipnja 2018. za valutnu klauzulu.

32. Kolektivnom tužbom od 4. travnja 2012. zastara prekinuta i nakon prekida zastara počela ponovno teći primjenom čl. 245. st. 1. ZOO-a i to 14. lipnja 2014. u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu, obzirom je presuda TS Zagreb P-1401/12 postala pravomoćnom 13. lipnja 2014., (PŽ-7129/2013-4 od 13. lipnja 2014), a u odnosu na nepoštenost odredbi koje se odnose na valutnu klauzulu CHF odluka je postala pravomoćna donošenjem odluke broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., s datumom donošenja te odluke. Kako je tužba je podnesena 21.05.2019. po obje osnove, to je prigovor zastare neosnovan. (čl. 241. i 225. ZOO).

33. U odgovoru na tužbu tuženik je „opreza radi“ isticao prigovor prijeboja. Prigovor prijeboja tuženika je neosnovan jer je konkretno istaknut tek podneskom od 20.05.2024. tj. nakon zaključenja prethodnog postupka protivno čl. 288.a. st. 6. u svezi s čl. 299. st. 1. ZPP. Tuženik ističe prigovor radi prebijanja svoje tražbine u iznosu od ukupno 299,24 Eur po pojedinim anuitetima za mjesece kada je tečaj CHF bio niži od početnog tečaja, sa zatezim kamatama. Odredbom čl. 323. st. 1. ZOO propisano je da u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, ali je nesporno da plaćanjem anuiteta tužitelj nije ništa primio, pa stoga ne postoji niti njegova obveza vraćanja nečeg što nije primio, a time niti tražbina tuženika istaknuta u podnesku od 20.05.2024.

34. Pravni osnov za ništetnost jednostrano promjenjive kamatne stope je utvrđen u presudi Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 od 04. srpnja 2013., ta presuda Trgovačkog suda u Zagrebu je potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda PŽ-7129/13 od 13.06.2014., a ta presuda Visokog Trgovačkog suda pod brojem PŽ-7129/13 je potvrđena i presudom VSRH broj: Revt-249/14.

35. Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 04. srpnja 2013.g. utvrdila je nepoštenim i ništetnim odredbe Ugovora koje se odnose na valutnu klauzulu uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. Ova presuda potvrđena je presudom VTS-a pod brojem PŽ-6632/17 od 14.06.2018., te presudom i rješenjem VSRH pod brojem Rev-2221/18 od 03.09.2019., a kojom su odbijene revizije tužitelja i tuženika, pa je tako VSRH ovom presudom u cijelosti potvrdio ranija utvrđenja iz spora kolektivne pravne zaštite o tome kako su banke

ugovorile nepoštenu i ništetnu odredbu o valuti švicarski franak, čime je spor kolektivne pravne zaštite pravomoćno okončan i to na način da su konačno oba bitna sastojka Ugovora o kreditu i to odredba o jednostrano promjenjivoj kamati (odredba o cijeni kredita) kao i odredba o valuti švicarski franak (odredba o predmetu) utvrđene nepoštenim i ništetnim.

36. Osim toga, u odluci Rev-2245/17-2 od 20. ožujka 2018. VSRH naglašava potrebu vođenja računa o tome da potrošači trebaju moći ostvariti djelotvornu pravnu zaštitu na temelju postupka kolektivne zaštite, a ujedno, referirajući se na presudu Francisco Gutiérrez Naranjo i Ana Maria Palacios Martínez protiv Cajasur Banco i Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA, u spojenim predmetima C-154/15, C-307/15 i C-308/15, navodi da je Europski sud u istoj utvrdio i definirao pravila koja vrijede neovisno o tome je li ugovorna odredba proglašena nepoštenom u postupku individualne ili kolektivne zaštite od nepoštenih odredaba, i to tako da prvo pravilo o ex tunc učincima utvrđenja da je ugovorna odredba nepoštena ide u pravcu da ti učinci djeluju unatrag od trenutka sklapanja ugovora. Drugo pravilo je da proglašenjem ugovorne odredbe nepoštenom za potrošače nastaje subjektivno pravo na restituciju, dok je treće pravilo da potrošač ima pravo na punu restituciju svih neosnovano isplaćenih iznosa od trenutka sklapanja ugovora, neovisno o tome kada je utvrđeno da je ugovorna odredba nepoštena, a tek kumulativna primjena sva tri pravila osigurava potpunu i djelotvornu zaštitu od nepoštenih odredaba sukladno Direktivi 93/13 EEZ.

37. Time su pravni osnovi za valutnu klauzulu i za jednostrano promjenjivu kamatnu stopu nesporni i utvrđeni.

38. Iz iskaza svjedokinje Majstorović koja radi kod tuženika od 9. mjeseca 2004. godine proizlazi da se sjeća na raspravi prisutnog tužitelja jer su surađivali vezano za ugovor o stambenom kreditu. 2007. je radila na mjestu osobnog bankara u tuženikovo poslovnici u Maksimirskoj, a nekih detalja oko razgovora se ne sjeća, prošlo je puno vremena od tada. Općenito navodi da je vjerojatno bila neka edukacija za ovu vrstu kredita, ali se ne sjeća, da nije bila uputa banke da se promoviraju CHF krediti, nije objašnjavala klijentima parametre koji utječu na promjenjivost kamatne stope, ali je ukazivala klijentima da utječe urednost poslovanja, odnosno redovito podmirivanje anuiteta, te je nastojala reći klijentima da HNB prati tečaj kune i EUR-a i da u slučaju nekih promjena može intervenirati HNB glede tečaja, a da to ne čini u odnosu na CHF, klijentima je govorila da je kredit sa valutom CHF najpovoljniji ili povoljniji od ostalih kredita, spominjala je kao opciju sa povoljnijom kamatnom stopom u odnosu na kunske i eurske kredite.

39. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je od 2001. godine klijent PBZ Zagreb. 2007. godine je odlučio podići stambeni kredit, u poslovnici u Dugavama je dobio sve informacije kao i prijedlog da taj stambeni kredit sklopi u CHF iako je želio podići kredit u EUR, djelatnik banke rekao je da je CHF najstabilnija valuta i da će mu biti najisplativije uzeti kredit u toj valuti, ugovor je išao preuzeti i potpisati kod osobnog bankara u Maksimirskoj, ne sjeća se da bi svjedokinja Majstorović bila njegov osobni bankar. U banci su isticali sigurnost valute CHF. O visini kamatne stope ništa mu nije rečeno. Jedino oko čega su pregovarali je bio rok otplate, htio je stambeni kredit na što kraći rok (5 godina). Tijekom otplate kredita anuiteti su porasli, nijedan nije bio manji od početno ugovorenog. Da je znao da će toliko porasti anuitet ne bi sklapao ovakav ugovor o kreditu. Kredit je otplatio nešto prije ugovorenog roka u 12. mj. 2011. Nije imao mogućnost utjecati na odredbe ugovora o kreditu. Stan je koristio za stanovanje, do 8 mj. 2022. kada je stan prodao. Navodi da je profesionalni nogometaš, nije koristio stan u poslovne svrhe, ali 2001. g. je na adresi toga stana osnovao

samostalnu sportsku djelatnost, slično kao obrt, radi vođenja knjiga neku adresu je morao registrirati.

40. Prema Zakonu o zaštiti potrošača (NN 96/2003) koji se ovdje primjenjuje obzirom na datum sklapanja ugovora, a prema čl. 3., u smislu tog Zakona potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti.

41. Pravna stajališta iznesenim u presudama Suda Europske unije broj C-630/2017 i C-498/2016 pojam „potrošača”, u smislu članaka 15. i 16. Uredbe br. 44/2001, treba usko tumačiti, uzimajući u obzir položaj te osobe u određenom ugovoru, u vezi s njegovom prirodom i svrhom, a ne subjektivan položaj te iste osobe, pri čemu se jedna te ista osoba može smatrati potrošačem u okviru određenih transakcija, a gospodarskim subjektom u okviru drugih transakcija (presude Benincasa, C 269/95, EU:C:1997:337, t. 16., i od 20. siječnja 2005., P, C 464/01, EU:C:2005:32, t. 36.).

42. Sud Europske unije u svojoj interpretativnoj presudi od 3. rujna 2015., Costea, C-110/14, EU:C:2015:357 protumačio pojam "potrošač" u smislu čl. 2. točka (b) Direktive 93/13. Sud je u obrazloženju presude (točke 15-18 i 21) istaknuo: ... „S tim u vezi valja istaknuti da bi se, kao što je to navedeno u desetoj uvodnoj izjavi Direktive 93/13, ujednačeni zakonski propisi u području nepoštenih ugovornih odredaba trebali primjenjivati na sve ugovore koji se zaključuju između "prodavatelja robe ili pružatelja usluga" i "potrošača", pri čemu su ti pojmovi definirani u članku 2. točkama (b) i (c) te direktive.

43. U skladu s tim definicijama "potrošač" znači svaka fizička osoba koja u ugovorima obuhvaćenima tom direktivom nastupa za potrebe izvan okvira svojeg obrta, poduzeća i profesije. Nadalje, "prodavatelj robe ili pružatelj usluge" znači svaka fizička ili pravna osoba koja u ugovorima obuhvaćenima Direktivom 93/13 nastupa u okviru svojeg obrta, poduzeća i profesije, bez obzira na to je li u javnom ili privatnom vlasništvu.

44. Slijedom toga, navedena direktiva ugovore na koje se primjenjuje određuje ovisno o svojstvu ugovornih stranaka, odnosno ovisno o tome postupaju li one ili ne u okviru svoje profesionalne djelatnosti (presude Asbeek Brusse i de Man Garabito, C-488/11, EU:C:2013:341, t. 20. kao i Šiba, C-537/13, EU:C:2015:14, t. Taj kriterij u skladu je s idejom na kojoj se temelji sustav zaštite uspostavljen tom direktivom, odnosno da se potrošač u odnosu na prodavatelje robe i pružatelje usluga, a vezano za pitanja koja se odnose kako na mogućnost pregovaranja tako i na razinu informacija, nalazi u podređenom položaju, što dovodi do pristupanja uvjetima koje je prethodno sastavio prodavatelj odnosno pružatelj, bez mogućnosti utjecaja na njihov sadržaj (presude Asbeek Brusse i de Man Garabito, C-488/11, EU:C:2013:341, t. 31. kao i Šiba, C-537/13, EU:C:2015:14, t. 22.).

45. Slijedom navedenog tumačenja Suda, za prosudbu svojstva potrošača mjerodavan je kriterij svrhe u koju je fizička osoba sklopila konkretan ugovor (objektivan kriterij). Pritom je sud dužan po službenoj dužnosti, imajući u vidu sve dokaze, osobito odredbe ugovora, utvrditi je li riječ o ugovoru koji je fizička osoba sklopila u privatne svrhe ili u svrhu obavljanja njezine profesionalne djelatnosti. Svojstvo potrošača procjenjuje se obzirom na trenutak sklapanja ugovora, što znači da eventualne naknadne promjene vezano uz svrhu ugovora, ne utječu na procjenu svojstva potrošača.

46. Uvidom u ugovor o kreditu od 26.03.2007. razvidno je da je isti sklopljen namjenski za kupnju stana u Zagrebu, na adresi VI Podbrežje 26, a uvidom u evidenciju MUP JRO tužitelj je stanovao na toj adresi od 17.05.2007 do 14.04.2011. (nakon toga je tužitelj živio u Japanu), te ponovo od 05.09.2014. do 02.09.2022. Uvidom u prijavu zdravstvenog osiguranja kod HZZO (list 422) utvrđeno je kako je adresa obveznika uplate – sportska djelatnost- nogomet u Zagrebu (na prijavi je i pečat djelatnosti), Stjepana Podhorskog 42, prijava je sa početkom od 27.11.2002., dok je kao tužiteljeva osobna adresa u toj prijavi navedena VI Podbrežje 26, stoga sud zaključuje da je stan u Podbrežju koji je kupljen predmetnim kreditom korišten za stanovanje.

47. Stoga temeljem gore navedenog, sud smatra da je tužitelj u smislu čl 3 Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/2003) u konkretnom pravnom odnosu bio potrošač, jer svrha sklapanja konkretnog ugovora zasigurno nije bila obavljanje športske djelatnosti u stanu.

48. U odnosu na pregovaranje o konkretnom pravnom poslu, svjedokinja Majstorović dala je samo općenite informacije kao službenik banke, konkretnih razgovora s tužiteljem se ne sjeća.

49. Iz iskaza samog tužitelja proizlazi da mu je ugovor u CHF od strane tuženika predstavljen kao najpovoljniji, a o visini kamatne stope ništa mu nije rečeno. Pregovarao je jedino o roku otplate za koji je želio kraći rok od ponuđenog. Iz navedenog iskaza koji je uvjerljiv proizlazi da je tužitelj trebao kredit za stan, te je pristao na onaj u CHF, iako je želio kredit u EUR. Nije mu objašnjeno koje rizike nosi valuta u CHF, te o odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi nije dobio nikakvu informaciju.

50. Odredbom čl. 502c ZPP-a propisan je učinak presude donesene po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Tom odredbom je propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozivati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502a st. 1 ZPP-a, da su određenim postupanjem uključujući i propuštanjem tuženika povrijeđeni ili ugroženi Zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tuženik ovlašten štiti. U tom slučaju će sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati (čl. 502c ZPP).

51. Ugovaranjem promjenjive kamatne stope nedvojbeno nastala značajna neravnoteža među pravima i obvezama tužitelja i tuženika. Kamatna stopa mijenjala se temeljem jednostrane odluke kreditora, o kojim odredbama se nije pojedinačno pregovaralo i koje su u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu tužitelju bile nejasne i nerazumljive. Bitni elementi ugovora o kreditu bili su neizvjesni, a rizik preuzima potrošač, ovdje tužitelj, a da to u trenutku sklapanja ugovora o kreditu toga nije svjestan.

52. Zbog navedenog nedostatka pojedinačnog pregovaranja, kao i zbog činjenice da tužena banka kao trgovac nije tužitelja upoznala o svim rizicima koji su vezani uz ugovaranje valutne klauzule i promjenjive kamatne stope, a koji rizici su tuženiku bili poznati, odnosno nisu mu mogli ostati nepoznati, predmetni uglavak kojim je ugovorena valutna klauzula CHF, kao i odredba kojom je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, protivan je kogentnim odredbama članka 81., 82. i 90. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora te je stoga nepošten odnosno ništetan. Isto utvrđuje i

Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj presudi broj Rev – 2221/2018 – 11 od 3. rujna 2019. godine kojom u cijelosti odbija revizije banaka, pa tako i tuženika, podnesene protiv presude VTS RH PŽ – 6632/2017 – 10 od 14. lipnja 2018. godine donesene u ponovljenom postupku, a kojom odlukom VSRH je pravomoćno okončan postupak pokrenut po kolektivnoj tužbi u tzv. kolektivnom sporu, poznatiji kao tzv. „Parnica Potrošač“.

53.Člankom čl. 388. ZOO propisano je da se odredba ugovora kojom se određivanje cijene ostavlja na volju jednom ugovaratelju smatra kao da nije ni ugovorena i tada kupac duuguje cijenu kao u slučaju kad cijena nije određena. Pojam kamate kao cijene, sukladno Odluci o efektivnoj kamatnoj stopi kreditnih institucija i kreditnih unija te ugovaranja usluga s potrošačima koju je donijela Hrvatska narodna banka u članku 3. stavak 1. točka 4. definiran je: "Kamata je cijena kredita ... " Odredba da je kamatna stopa promjenjiva, a upućuje da tuženik ima pravo po svojoj volji, sam jednostrano mijenjati cijenu (kamatu). Obzirom da je kamata cijena kredita, a u Ugovoru je određivanje cijene ostavljeno samo na volju tuženiku, tada je osnovana tvrdnja tužitelja da se radi o odredbi koja je suprotna članku 388 ZOO i ne proizvodi pravne učinke. Dodatno obrazloženje ništetnosti sud nalazi i u odredbi članka 269. ZOO kojim je propisano da činidba kao objekt ugovorne obveze mora biti moguća, dopuštena i određena odnosno određiva, a kada je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan (članak 270 st. 1.ZOO).

54.Nadalje, odredbom čl. 81. st. 2., 3. i 4. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/2003) bilo je propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranka na štetu potrošača, time da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca, te zbog toga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca, te ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Odredbom čl. 84 Zakona o zaštiti potrošača/03 bilo je propisano da nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu i cijeni, ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive. Člankom 87 st. 1 Zakona o zaštiti potrošača bilo propisano da je nepoštena ugovorna odredba ništava, a st. 2. da ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost samog ugovora ako može opstati bez ništave odredbe.

55.Ugovorna odredba kojom se glavnica veže za valutu švicarski franak prosječnom potrošaču nerazumljiva, nepoštena pa prema tome ništetna jer je banka prije i u vrijeme zaključivanja ugovora propustila informirati korisnika kredita kao potrošača o važnim činjenicama: o općem riziku vezanom uz svaku valutnu klauzulu, o činjenici da je rizik intervalutarnih promjena u valutnoj klauzuli vezanoj za švicarski franak neusporedivo veći u odnosu na isti takav rizik u valutnoj klauzuli vezanoj uz euro (jer se tečajna politika Hrvatske narodne banke temelji na održavanju stabilnog nominalnog tečaja kune prema euru, dok tečaj svih ostalih valuta u odnosu na kune nije pod kontrolom HNB-a) o tome da je rast tečaja švicarskog franka u kontekstu skorog uvođenja EURO zone gotovo potpuno izvjestan te o povećanom riziku koji donosi istovremeno ugovaranje valutne klauzule i promjenjive kamatne stope. Značaj neravnoteže zbog valutne klauzule u švicarskim francima je tim veći što prosječni potrošač ne zna za rizik tečaja švicarskog franka, nego misli da je svaka strana sklapanjem ugovora prihvatila samo opći valutni rizik, te je još veći zbog toga što se i

ugovorna kamata naplaćuje u kunama prema tečaju švicarskog franka, a k tome je i promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke. Priroda i specifičnosti valute švicarski franak poznata je bankama, ali ne i prosječnom potrošaču koji ne raspolaže stručnim znanjem, a kako ga banke kao profesionalci o tome ni na koji način nisu informirale, potrošač nije i ne može biti svjestan rizika kojeg preuzima.

56. Prema nalazu i mišljenju vještaka financijske Petra Blašković, ukupan iznos preplata, uzevši u obzir rast anuiteta zbog rasta kamatne stope i tečaja u odnosu na kamatnu stopu i tečaj koji je vrijedio na dan isplate kredita, u razdoblju otplate kredita iznose 8.214,47 EUR (61.891,93 kn), od kojeg iznosa je više plaćeno zbog rasta kamatne stope 1.887,18 EUR (14.218,98 kn) te zbog rasta tečaja 6.327,29 EUR (47.672,95 kn).

57. Iz dopunskog pisanog očitovanja vještaka vezano za prigovore tuženika, proizlazi da predmetnim Ugovorom o kreditu nije naveden niti jedan tržišni parametar promjene kamatne stope a koji bi se točno mogao ili trebao primijeniti na konkretnog tužitelja što bi bila nužna pretpostavka bilo kojeg mogućeg izračuna promjena.

58. Sam tuženik navodi u podnesku da je tek od 2014.g. 'parametrizacija nametnuta bankama' iz čega proizlazi da u razdoblju do 2014.g. nije primijenjen na mjerljiv način izračun primijenjenih promjenjivih kamatnih stopa, odnosno iz dokumentacije u spisu ne proizlazi odredivost promjenjivosti kamatne stope koja je primijenjena u konkretnom kreditnom odnosu. Tužitelj je kredit otplatio u 2011.g., dakle prije nego je otpočela primjena mjerljivog, odredivog, kriterija promjenjivosti kamatne stope.

59. Vještak je primijenio kamatu u iznosu od 4,20% godišnje, odnosno kamatnu stopu koja je vrijedila prilikom sklapanja ugovora temeljem zadatka koji mu je Sud dodijelio te su svi izračuni izvršeni temeljem zadatka koji mu je dodijeljen. Pod pretpostavkom da Sud zauzme stav da se uzimanju u obzir i razdoblja kada je kamatna stopa bila niža od početno ugovorene i kada je tečaj za otplatu bio niži od tečaja po kojem je isplaćen kredit, odnosno kada je tužitelj manje plaćao anuitete zbog niže kamatne stope i tečaja, ukupan iznos preplata, uzevši u obzir rast anuiteta zbog rasta kamatne stope i tečaja u odnosu na kamatnu stopu i tečaj koji je vrijedio na dan isplate kredita, u razdoblju otplate kredita iznose 8.214,47 EUR (61.891,93 kn), od kojeg iznosa je više plaćeno zbog rasta kamatne stope 1.887,18 EUR (14.218,98 kn) te zbog rasta tečaja 6.327,29 EUR (47.672,95 kn). Ukupan iznos manje plaćenog, posljedično na pad kamatne stope i tečaja u odnosu na početno ugovorenu kamatnu stopu i tečaj koji je vrijedio na dan isplate kredita ukupno iznosi 299,24 EUR (2.254,64 kn), od kojeg iznosa je tužitelj manje platio na ime promjene kamatne stope iznos od 0,94 EUR (7,07 kn), te je manje platio zbog pada tečaja ispod tečaja koji je vrijedio na dan isplate kredita iznos od 298,30 EUR (2.247,57 kn). Slijedom navedenog, sveukupan iznos razlike (zbroj više i manje plaćenog) za vrijeme otplate kredita slijedom promjene kamatne stope i tečaja na više i niže u odnosu na kamatnu stopu i tečaj koji su vrijedili prilikom isplate kredita, iznosi 7.915,23 EUR (59.637,29 kn), od kojeg iznosa je ukupno više plaćeno zbog promjene kamatne stope 1.886,25 EUR (14.211,91 kn) te zbog promjene tečaja (na više i niže) iznos od 6.028,98 EUR (45.425,38 kn). Vještak Petra Blašković saslušana na ročištu kod ovog suda iskazuje da se na prigovore tuženika pisano očitovala u podnesku od 4.5.2023., a vezano za dodatni podnesak tuženika od 20.5.2024. u kojem isti postavlja pitanje je li iz obračuna isključen utjecaj promjene kamatne stope, navodi da jest, a što je i vidljivo u tabeli iz očitovanja u kolonama 13 i 16. Na pitanje tužitelja vezano za datum isplate kredita, navodi kako sam ja u svom vještačenju koristila datum 19.3.2007. jer je tako navedeno u dokumentaciji tuženika

na listu 14 spisa gdje je iskazana napomena da je iskorištenje sve s datumom 19.3.2007. Na taj način je sud je utvrdio dijelove Ugovora o kreditu broj 9012348703 od 19.03.2007.g u dijelu u kojem je tužitelj obvezan platiti kamatu koja je promjenjiva, te u dijelu u kojem je ugovorena otplata kredita uz korištenje valutne klauzule vezane za CHF, a u toč II i IV usvojio tužbeni zahtjev za iznose koji su izračunati po vještaku financijske struke, sve za zateznim kamatama, jer je te iznose tuženik stekao bez osnove na temelju ništetnih odredaba sukladno čl. 323 st. 1 ZOO pa se primjenjuju pravila o stjecanju bez osnove čl. 1111 - 1117 ZOO i posljedično tome dužan tužitelju vratiti sve preplaćene iznose uvećane za zatezne kamate od dana nastanka preplate pa do vraćanja, po iznosima kako je vještak precizirao u svom nalazu, a tužitelj svoj zahtjev uskladio prema nalazu vještaka.

60. S obzirom da je tuženik u zakašnjenju, dužan je tužitelju i isplatiti i kamatu (čl. 183. ZOO-a), a kamatna je stopa određena u skladu sa čl. 29 ZOO-a, po stopama preciziranim u izreci.

61. Odluka o trošku postupka tužitelja temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i 155. st. 1. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23, dalje: OT); pa je tuženik dužan tužitelju prema konačnom VPS naknaditi trošak sastava tužbe - 100 bodova, 4 obrazložena podneska po 100 bodova, podn. 15.07.20 25 bodova, roč. 14.07.20. 100 bodova, roč. 13.03.23 100 bodova, roč. 16.03.26. 100 bodova, troškove vještačenja 265,44 EUR, pristojba na tužbu 128,61 € ukupno 2.044,05 €.

62. Odluka o zateznim kamatama na parnične troškove od donošenja presude do isplate, temelji se na odredbi čl. 30 st. 2 Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13 i 94/14), a po stopi iz čl. 29 st. 2 ZOO prema stopama preciziranim u izreci.

U Zagrebu, 27. svibanj 2026. godine

Sudac
Ana Ćurković Dražić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana primitka prijepisa iste. Žalbu mogu podnijeti putem ovoga suda u 4 istovjetna primjerka, a o žalbi rješava nadležni županijski sud.

Protiv ove presude stranka koja nije bila na ročištu za uručenje, a dostava poziva za to ročište je bila uredna, ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana isticanja presude na e-oglasnoj ploči suda. Stranci koja nije bila uredno pozvana na ročište za objavu, sud će presudu dostaviti sukladno čl. 142-143 ZPP-a.

DNA:

- tužitelju po pun.
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30888-9c07d**

Kontrolni broj: **0da8c-72eca-7f762**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.